

gjering selv har anerkjendt denne Forpligtelses Rigtighed; thi den siger selv, at Billighed taler for, at 20,000 Rb. tilskydes; men naar Billighed taler for at yde de 20,000 Rb., taler den jo ligesaa høit og accurat af samme Grunde for, at det fulde Beløb bliver anvendt paa dette Veistykke. Jeg kan meget godt forstaae, at Statens finantzielle Tilstand kan være saaledes, at den høitagtede Finantzminister, hvor der er Tale om Udgifter, gjør disse Ord til sit Motto: Saa lidt som muligt. Ganste vist, men jeg troer ikke, at Staten kan eller tør trække sig tilbage fra en Forpligtelse, for hvis Opfyldelse det synes mig, at Saameget taler. En Grund til ikke at ville gaae ind paa den hele Sum, som af Amtet er forlangt, vilde det være, naar denne Sum var for høit anslaaet; men det troer jeg ikke, at den er. Jeg har vel ikke seet noget fuldstændigt og nøiagtigt Overslag til dette Arbejde; men naar ærede Medlemmer ville betænke, at Veien skal gaae, som jeg før anførte, gjennem en Estrækning af omtrent 2 Mill — thi det er ikke ganste rigtigt, naar det i Finantzforlaget § 12 hedder, „at Veien skal gaae fra Billebøl til Faldingbro“, idet der nemlig ogsaa maa anlægges et Stykke Vei fra Faldingaaen op til Kongeaaen, og det er ikke noget ganste ubetydeligt Stykke, idet det omtrent er en halv Mill — og naar man saa betænker, at Veien flere Steder vil komme til at gaae gjennem et meget vanskeligt Terrain, og at der endelig ogsaa i den nævnte Sum er indbefattet Udgifterne til en fuldstændig Ombygning af en Bro over Kongeaaen, der skal kunne svare til en ikke ubetydelig Landeveis Færdsel, saa forekommer det mig ikke, at Udgiften dertil kan synes at være for høit anslaaet. Naar jeg seer hen til den nøieregnede Sparommelighed, som udvises ligeoverfor Ribe Amt, kan jeg ikke unblade at udtale min Forundring over, at man samtidig dermed, i Anledning af den nye Veiforordning, som er under Forhandling her i Rigsdagen, tænker paa at eftergive et andet Amt 250,000 Rb. af dets Gjæld til Staten. Jeg under af ganste Hjerte det Amt, jeg figter til, dette Soulagement, thi jeg anseer det ogsaa for at være billigt; men saa maa det samme Billighedshensyn i samme Udstrækning kunne gjøres

gjældende ligeoverfor det ligesaa bebyrdede Ribe Amt. Det Amt, jeg figter til, — det er jo Ringkjøbing Amt — vil efter den nye Veiforordning, naar den træder i Kraft, faae omtrent 55 Miles Veilængde at vedligeholde, til hvis Vedligeholdelse der vil komme til at contribute omtrent 18,400 Edr. Hartkorn. Ribe Amt vil, naar de omtalte 2 Mile komme til, faae idetmindste 49 Miles Veilængde, hvortil, naar de 4000 Edr. Hartkorn berøves Amtet, kun lidt over 12,000 Edr. Hartkorn vilde komme til at bidrage. Et lige Forhold vilde for Ribe Amts Vedkommende blive nogle og tredive Miles Veilængde. Jeg anfører kun dette, for at det høie Thing kan see, at Ribe Amt har været og er ligesaa slet stillet i Henseende til Veivæsenet som det Amt, der hidtil har været anseet for at være det flettest stillede i denne Henseende. Dersom det nu skulde være lystedes mig nogenlunde at godtgjøre for det høie Thing, at Staten efter alle Billighedslove maa have den omhandlede Forpligtelse, og dersom det fremdeles skulde være lystedes mig at faae de ærede Medlemmer til at erkjende, at 40,000 Rb. ikke ere for stor en Sum til et Arbejde af den Udstrækning og Betydning som det, hvorom her er Tale, saa nærer jeg det Haab, at baade den høitærede Indenrigsminister vil kunne gaae ind paa mit Forslag, og at det høie Thing vil modtage det med Velvillie og stemme derfor. Skulde det høie Thing ikke ville give det principale Forslag sit Bisald, saa vil jeg tillade mig at anbefale det subsidiaire, som er stillet under samme Nummer som hiint, og hvis Vedtagelse dog vilde sætte Amtet i stand til at fuldføre det egentlige Veiarbejde efter en hensigtsmæssig og tidsvarende Maalestok, medens Ombygningen af Broen da maatte berøe til en senere Tid.

Indenrigsministeren: Det Endringsforslag, som er stillet af et Mindretal i Udvalget under Nr. 76, er jo taget tilbage, og jeg har derfor ikke nogen særlig Anledning til at udtale mig om det; men jeg maa dog bemærke, at jeg lettere vilde kunne have modtaget den Medsættelse, der indeholdes i Endringsforslaget under Nr. 76, end den, som vil